

REWITALIZACJA PARKU CHROBREGO W LĘBORKU

dz. nr: 90, 100, 105, 106, 107/1, 108/2, 128, 129, 130, 131/2, 135, 136, 137, 138/1, 138/2, 140, 148/1, 148/2, 148/3, 148/4, 149/1, 149/2, 151, 152/1, 152/2, 153/1, 153/2, 153/3, 154, 317, obr. 8;

dz. nr: 1, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15/3, 22/2, 56/36, 58, 250, obr. 9

INWESTOR:

Gmina Miasto Lębork
ul. Armii Krajowej 14
84-300 Lębork

PROJEKT KONCEPCYJNY

PROJEKTANT:

SZPILEWICZ
ARCHITEKCI

Kęłowo Nowowiejskie 35
84-351 Nowa Wieś Lęborska
www.szpilewicz.pl
biuro@szpilewicz.pl
tel. 609 397 509

ZESPÓŁ PROJEKTOWY

ZESPÓŁ PROJ.	PROJEKTANT	PODPIS
GL. PROJEKTANT	mgr inż. arch. Maciej Szpilewicz upr. 460/POOKK/2011	
OPRACOWANIE	mgr inż. arch. Małgorzata Chmaj mgr inż. arch. Marek Hogiel	

Lębork, 12.2014

SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU BUDOWLANEGO

1	DANE OGÓLNE	1
1.1	Inwestor	1
1.2	Lokalizacja inwestycji	1
1.3	Zakres opracowania	1
1.4	Przedmiot opracowania	1
2	MATERIAŁY WYJŚCIOWE I PODSTAWA OPRACOWANIA	1
3	RYS HISTORYCZNY	2
4	WSTĘP	3
4.1	Funkcja zieleni w mieście	3
4.2	Studium problemu, funkcja parku Chrobrego w Łęborku, opis stanu istniejącego	4
4.3	Funkcje terenu nie związane z parkiem	5
5	OPIS KONCEPCJI	5
5.1	Usystematyzowanie komunikacji	6
5.2	Uporządkowanie zieleni oraz umożliwienie połączeń zielonych	6
5.3	Umożliwienie rozwoju połączeń zielonych w skali miasta	6
5.4	Ożywienie martwych stref parku i wprowadzenie nowych funkcji	7
5.5	Stworzenie nowych połączeń funkcjonalnych i komunikacyjnych parku z miastem, poprawa dostępności	8
5.6	Określenie zasad kompozycji	9
6	ROZMIESZCZENIE PROGRAMU FUNKCJONALNEGO PARKU	10
6.1	Strefa wypoczynkowo - rekreacyjna oraz strefa kontemplacji	11
6.2	Strefa sportu i zabawy	14
6.3	Strefa turystyki - przystań kajakowa z polem namiotowym	15
6.4	Strefa imprez okolicznościowych	16
6.5	Strefa techniczna	16
7	OBSZARY PROBLEMOWE	16
8	KOMUNIKACJA	17
8.1	Ruch samochodowy	17
8.2	Ruch pieszny	18
8.3	Ruch rowerowy	18
8.4	Ścieżka zdrowia	18
8.5	Szlak kajakowy, ruch turystyczny	19
9	ETAPOWANIE ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO - MIEJSKA AKUPUNKTURA	19
9.1	Inwestycje kluczowe	19
9.2	Inwestycje towarzyszące inwestycjom kluczowym	20
9.3	Zieleń, mała architektura	20
10	SPIS TREŚCI RYSUNKÓW	21

1 DANE OGÓLNE

1.1 Inwestor

Inwestorem jest Gmina Miasto Lębork, ul Armii Krajowej 14, 84-300 Lębork

1.2 Lokalizacja inwestycji

Inwestycja zlokalizowana jest na dz. nr: 90, 100, 105, 106, 107/1, 108/2, 128, 129, 130, 131/2, 135, 136, 137, 138/1, 138/2, 140, 148/1, 148/2, 148/3, 148/4, 149/1, 149/2, 151, 152/1, 152/2, 153/1, 153/2, 153/3, 154, 317, obr. 8 oraz na dz. nr: 1, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15/3, 22/2, 56/36, 58, 250

1.3 Zakres opracowania

Przedmiotowy teren opracowania znajduje się w północno-wschodniej części Lęborka, w pobliżu centrum miasta. Opracowaniem objęto obszar o powierzchni ok. 37,25 ha. Opracowywany teren znajduje się pomiędzy ulicami Spokojną od wschodu, Gdańską od północy, Al. Niepodległości od zachodu oraz od strony południowej rzekami Okalicą i Łebą, po obu stronach kortów tenisowych.

1.4 Przedmiot opracowania

Celem projektu jest przedstawienie rozwiązań zapewniających podniesienie walorów użytkowych i przestrzennych parku oraz stworzenie sprzyjających warunków dla realizowania aktywności rekreacyjnej użytkowników, w szczególności mieszkańców Lęborka.

Niniejszy projekt jest próbą wskazania rozwiązań przestrzenno - programowych mających na celu przywrócenie właściwego funkcjonowania Parku Miejskiego tak, aby stał się on pełnowartościową przestrzenią publiczną miasta, miejscem chętnie odwiedzanym zarówno przez mieszkańców, jak i turystów oraz stanowiącym wizytówkę Lęborka.

Projekt uwzględnia uwarunkowania historyczne, przyrodnicze i przestrzenne oraz wymogi użytkowe związane z główną funkcją parku: rekreacją opartą na aktywności fizycznej, wypoczynku oraz wydarzeniach kulturalnych.

Niniejszy projekt porusza zagadnienia niezbędne do realizacji głównych funkcji parku. Działania projektowe respektują jednocześnie sąsiedztwo i relacje przestrzenne zachodzące pomiędzy parkiem a otaczającą go przestrzenią i obiektami.

2 MATERIAŁY WYJŚCIOWE I PODSTAWA OPRACOWANIA

- Umowa nr 215.64.2014 z dnia 23.06.2014
- prawo budowlane tekst ujednolicony, Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późniejszymi zmianami
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 12 kwietnia 2002 w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki oraz ich usytuowanie tekst ujednolicony, Dz. U. z 2002 r. nr 75 poz.690 z późniejszymi zmianami
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, tekst ujednolicony Dz. U. z 2003 r. nr 169, poz. 1650 z późniejszymi zmianami
- ustawa o usługach turystycznych, tekst ujednolicony Dz. U. z 2006 r. nr 22 poz. 169 z późniejszymi zmianami

- ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 1985 Nr 14 poz. 60 z późniejszymi zmianami)
- rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. (Dz. U. z dnia 14 maja 1999 r. z późniejszymi zmianami)
- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. 2001 Nr 115 poz. 1229 z późniejszymi zmianami)
- wytyczne Inwestora
- pismo Wydziału Architektury UM Lębork nr AR.6724.1.140.2014.B z dn. 16.07.2014
- pismo Powiat Lębork, nr RP.033.33.2014 z dn. 23.07.2014
- konsultacje społeczne z dnia 10.12.2014r.
- spotkanie robocze z Inwestorem w dniu 09.01.2015r.
- pismo MPWIK nr 086/2015 z dn. 12.01.2015r.
- archiwalia fotograficzne ze zbiorów Muzeum Miejskiego w Lęborku
- publikacja „Dzieje Lęborka”, praca zbiorowa pod redakcją Józefa Borzyszkowskiego, Lębork - Gdańsk 2009

3 RYS HISTORYCZNY

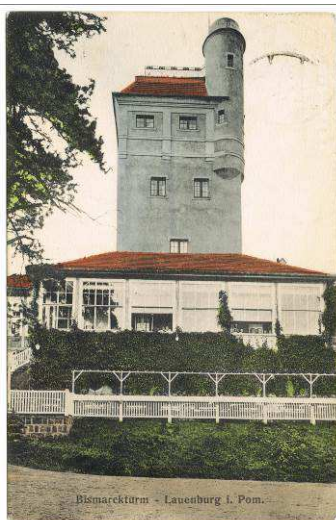
Obszar Parku Chrobrego stanowiło porośnięte dzikimi zaroślami wzniesienie dominujące nad miastem po stronie wschodniej, na którym dawniej znajdowało się miejsce egzekucji. W XVIII wieku więzienie lęborskie mieściło się w Bramie Gdańskiej. Było umieszczone blisko sądu, gdzie odbywały się procesy. Poza Bramą Gdańską znajdował się tzw. Trakt śmierci, który prowadził na pobliskie wzgórze zwane Górą Szubieniczników.

Działające w Lęborku od początku lat 60. XIX wieku Towarzystwo Upiększania Miasta zajęło się przekształceniem tego obszaru, obejmującego też teren, na którym odbywały się wcześniej targi zwierzęce, w miejsce służące rekreacji mieszkańców miasta. Nadano mu nazwę Wzgórze Wilhelma i stopniowo urządzano tam główny park miejski. Do dziś obszar ten pełni taką samą funkcję jako Park Miejski im. Bolesława Chrobrego. W pierwotnym założeniu parku istniał punkt widokowy, którego częścią były tarasy widokowe. Od lat 60. XIX wieku teren ten porządkowano, zakładano żwirowe alejki, obsadzano drzewami i ozdobnymi krzewami, ustawiano ławki i stoły. Towarzystwo Upiększania Miasta współdziałało z władzami miasta w urządzaniu, stałym modernizowaniu i utrzymywaniu w dobrym stanie parku, promenad, placów i ulic.

Materiał źródłowy w postaci starych fotografii i pocztówek dostarcza nam świadectwo istnienia co najmniej dwóch fontann w parku. Jedna z nich bardzo prosta w swojej formie znajdowała się na środku stawu, druga natomiast również prosta, znajdowała się w dalszej części parku.

Na terenie Parku im. Chrobrego znajdował się cmentarz żydowski, który powstał prawdopodobnie w I poł. XIX wieku, ulokowano go na południowym zboczu parku. Ostatnich pochówków dokonano w 1899 roku. Obecnie w centralnej części parku znajdują się kamienne schody liczące 141 stopni wykonanych w części z nagrobków żydowskiego cmentarza. Prowadzą one na szczyt wzniesienia - Górę Parkową zwaną także Czantoryją. Na szczycie wznosi się okazała budowla z 1912 roku jako wieża Bismarcka, która osiąga wysokość 31 m. U jej stóp w okresie międzywojennym i po II wojnie światowej do późnych lat 60 funkcjonowała kawiarnia. Obiekt spełniał funkcje wieży ciśnień oraz platformy obserwacyjnej. Od 1998 roku wieża nie pełni żadnej funkcji.

4 WSTĘP

4.1 Funkcja zieleni w mieście

Tereny zieleni miejskiej pełnią wielorakie funkcje: techniczne, klimatyczne i biologiczne, będąc jednocześnie przestrzenią użytkowaną przez ludzi w różnorodnych formach. Tworząc przestrzeń społeczną, powinny spełniać potrzeby swoich użytkowników. Publiczna zieleń miejska i śródmiejskie tereny otwarte powinny zostać podniesione do rangi przestrzeni dla kreacji. System parków, zieleńców, bulwarów, placów, błoni i plant buduje układ przestrzeni publicznej miasta, będąc równocześnie miejscem wypoczynku, wyciszenia, ucieczki od codziennego zgiełku miasta. Zieleń stanowi pewnego rodzaju „pauzę” w życiu pełnym pośpiechu. Jej rola w strukturze miasta jest o tyle ważna, gdyż dodatkowo zmniejsza poziom zanieczyszczenia powietrza jak i przyczynia się do zmniejszenia hałasu.

Miejskie tereny zieleni bezspornie klasyfikowane są jako istotny element systemu przestrzeni publicznych miasta. Parki i skwery wymieniane są na równi z placami i ulicami jako strategiczny czynnik wyposażenia miasta w ogólnodostępne obszary dla zebrań i szeroko pojmowanej rekreacji i innych przejawów aktywności mieszkańców miasta.

Tereny zieleni na obszarach centrów miast współtworzą system przestrzeni publicznych, stanowiąc istotny element kształtowania fizjonomii miasta, podlegający wspólnym zasadom budowania kompozycji przestrzennej.

Kreacja przestrzeni publicznej terenów zieleni miejskiej współtworzy obraz miasta, podnosząc jakość życia w mieście. Śródmiejskie tereny zieleni, stanowiąc przestrzeń publiczną, budują istotę życia miejskiego, są miejscem dla interakcji i integracji. Należy zdecydowanie podjąć się estetycznej kreacji tej przestrzeni, gdyż to ona stanowi o odbiorze poszczególnych zarówno części, jak i całości miasta współczesnego.

Zieleń publiczna ma sprzyjać nawiązywaniu kontaktów (bezpośrednich lub też pośrednich) między jej użytkownikami. Wartość tej zieleni, jej wizerunek zależy od jej stanu, troski zarówno użytkowników jak i jej gospodarza. Brak troski o jej stan sprawia, iż rola kulturotwórcza zanika i w konsekwencji przyczynia się do dewastacji krajobrazu.

4.2 Studium problemu, funkcja parku Chrobrego w Łęborku, opis stanu istniejącego

Obecna przestrzeń Parku Chrobrego jest zaniedbanym parkiem krajobrazowym o charakterze spacerowo-wypoczynkowym nawiązującym układem alejek oraz zieleni do miejskich założeń ogrodowych z XIX wieku.

Park Chrobrego jest dużym obszarem zielonym w mieście, zlokalizowanym w niewielkim oddaleniu od centrum miasta, ale jednocześnie stanowiącym miejsce pełne ciszy zielonej enklawy, zapewniające ucieczkę od zgiełku otoczenia. Jego zaletą jest interesujące ukształtowanie terenu z punktem widokowym oraz sąsiedztwo rzeki, która uatrakcyjnia obrzeża parku. Dodatkowo duża przestrzeń daje bogactwo możliwości zagospodarowania parku w ciekawy sposób, a urozmaicona przestrzeń pozwala dostosować się do szerokiego grona odbiorców.

Jednak mimo dużego potencjału, jaki posiada Park Chrobrego obecnie stanowi on barierę w przestrzeni miejskiej. Przyczyną tego stanu jest przede wszystkim brak zagospodarowania parku oraz dbałości o utrzymanie go w dobrym stanie. Głównymi mankamentami są: brak odpowiedniej infrastruktury i miejsc parkingowych przy wejściach do parku, zaniedbana zieleni oraz zdegradowane nabrzeże rzeki Łeby. Obecnie park ma bogate zadrzewienie. Charakteryzuje się on gęstym poszyciem rozwijającym się w sposób niekontrolowany, tworzącym zagęszczenia o charakterze lasu i ograniczającym dostęp do znacznych obszarów parku.

W parku brakuje również miejsc spotkań, stref funkcjonalnych czy programów aktywizacyjnych przestrzeni parku w postaci pewnych akcji społecznych. Utworzyły się natomiast obszary mało bezpieczne i w większości parku nieuczęszczane przez ludzi.

Istniejące wyposażenie jest niewystarczające ze względów bezpieczeństwa, co powoduje odczucie zagrożenia u osób przechodzących przez park po zmroku. Dodatkowo, niewystarczające oświetlenie i brak możliwości prowadzenia skutecznej kontroli przestrzeni parku prowadzi do niepożądanych zachowań części użytkowników, co zwiększa dyskomfort i obniża poczucie bezpieczeństwa budując jednocześnie i utrwalając negatywny wizerunek Parku w odczuciach mieszkańców.

Utrudnieniem jest także nierównomierna dostępność terenu ze względu na zbyt małą ilość połączeń z miastem oraz mostów umożliwiających przejście przez rzekę oddzielającą park od miasta. Przeważająca część obszaru jest niewykorzystywana. Użytkownicy, których jest bardzo mało w stosunku do powierzchni i potencjału parku, skupiają się w niewielu miejscach, głównie na obrzeżach w pobliżu centrum parku.

Park Chrobrego jest jedynym miejscem tak zasobnym w zieleni w centrum miasta. Przewaga terenów zielonych występuje w południowej części Łęborka, na jego obrzeżach, jednak po utworzeniu trasy S6 zostaną one całkowicie odcięte i wówczas Park Chrobrego będzie pełnił pierwszorzędną rolę w mieście, jako zielone płuca miasta.

Dzięki odpowiedniemu zagospodarowaniu i wykorzystaniu potencjału obszaru Parku Chrobrego jest możliwość m.in. rozpowszechnienia w Lęborku trendu do organizowania akcji społecznych i popularyzacji pikników. Utworzenie przyjaznych miejsc spotkań i wprowadzenie licznych atrakcji na świeżym powietrzu nakłoni do integracji mieszkańców. Ścieżka zdrowia oraz obszary i obiekty sportowe spopularyzują trend prowadzenia zdrowego trybu życia. Jednak, oprócz odpowiedniego zagospodarowania Parku bardzo istotną rzeczą jest stały nadzór i utrzymanie go w dobrym stanie, aby zapobiec dewastacji. Zagrożeniem jest również skomplikowany proces inwestycyjny podzielony na wiele etapów, przy braku odpowiednich mechanizmów realizacyjnych mogący na wiele lat zablokować rewitalizację parku.

4.3 Funkcje terenu nie związane z parkiem

W centralnej części parku, przy wieży ciśnień znajduje się wydzielony (zamknięty, ogrodzony) obszar przeznaczony na zbiornik retencyjny (I). Teren po jego północnej stronie (II), w miejscu, gdzie obecnie znajdują się kamienne kręgi przeznaczony został na nowy, kolejny zbiornik retencyjny. Do wieży ciśnień prowadzi droga, ogólnodostępna alejka w parku, która będzie wykorzystywana jako dojazd na teren budowy nowego zbiornika retencyjnego i w przyszłości będzie używana jako droga eksploatacyjno-techniczna. Poboczem wspomnianej drogi, pod ziemią będą przebiegały rurociągi oraz tory kablowe łączące nowy zbiornik z istniejącymi sieciami. W obrębie zbiorników retencyjnych nie jest wymagane ustanawianie sanitarnej strefy ochronnej. Obszar (III), na południe od wieży ciśnień, to teren stacji uzdatniania wody, do którego od zachodu prowadzi ciąg pieszo-jezdny - dojazd dla MPWiK. Obszary IV,V,VI i VII to miejsca ujęcia wody. Wokół nich występuje strefa biologicznie ważna - strefa ochronna ujęć wody: teren ochrony bezpośredniej (jest to pas gruntu o szerokości 8-10 m wokół otworów eksploatacyjnych oraz budowli i urządzeń do poboru wody, którego zadaniem jest ochrona wód podziemnych, urządzeń, obiektów do poboru wody i elementów wyposażenia ujęcia przed przypadkowym lub celowym zanieczyszczeniem, skażeniem lub uszkodzeniem) i teren ochrony pośredniej (jest to przylegający do terenu ochrony bezpośredniej pas terenu, który pełni rolę strefy ochrony biologicznej uniemożliwiający skażenie wody drobnoustrojami chorobotwórczymi; jego zasięg wynosi ok. 47-60 m). W parku występuje również kwartał zabudowy mieszkaniowej (VIII) oraz teren zabudowań strzelnicy i Ośrodka Szkolenia Kierowców LOK (IX).

5 OPIS KONCEPCJI

Koncepcja zakłada rozwiązania, które nadadzą przestrzeni bardziej użyteczny i przyjazny użytkownikom Parku charakter. Celem projektu jest stworzenie programu użytkowego, który radykalnie zmieni standard projektowanej przestrzeni, wydobędzie niewątpliwe walory oraz potencjał Parku Miejskiego.

W wyniku przeprowadzonych analiz zaproponowano następujące założenia:

1. Usystematyzowanie komunikacji
2. Uporządkowanie zieleni
3. Umożliwienie rozwoju połączeń zielonych w skali miasta
4. Ożywienie martwych stref parku i wprowadzenie nowych funkcji
5. Stworzenie nowych połączeń funkcjonalnych i komunikacyjnych parku z miastem, poprawa dostępności
6. Określenie zasad kompozycji

5.1 Usystematyzowanie komunikacji

Projekt ma na celu uporządkowanie komunikacji i uwzględnia jej trzy rodzaje: ciągi piesze lub pieszo-jezdne, ciągi rowerowe oraz ruch kołowy. Dostęp publiczny samochodów do parku jest ograniczony dzięki wprowadzeniu ogólnodostępnych stref parkingowych. Przewidziano go w dwóch miejscach: od strony zachodniej z ronda im. ks. J. Popiełuszki, wokół kwartału mieszkaniowego oraz od strony ul. Gdańskiej, od którego wiedzie droga dojazdowa do wieży ciśnień. Wyznaczono trzy strefy parkingowe: przy wieży ciśnień - 25 miejsc postojowych (w tym dwa dla osób niepełnosprawnych) oraz na obrzeżach parku: przy kwartale mieszkaniowym - 29 miejsc postojowych, w północnej części przy ul. Gdańskiej - 31 miejsc postojowych oraz 3 dla autokarów, a także w południowej części parku do obsługi przystani kajakowej i pola namiotowego - 14 miejsc postojowych i jedno dla niepełnosprawnych. (Łączna liczba miejsc postojowych w parku - 97 dla samochodów osobowych, 3 dla niepełnosprawnych, 3 dla autokarów). Dojazd i dostęp do parkingów jest otwarty dla wszystkich. W projekcie uwzględniono również ciągi pieszo-jezdne przeznaczone jedynie dla pojazdów zaopatrzenia, obsługi oraz uprzywilejowanych stanowiące konieczny dojazd do obiektów technicznych. Wprowadzono wytyczone ścieżki rowerowe przy czym na większości odcinków połączone zostały one z układem ścieżek pieszych oraz ciągami pieszo-jezdnymi. Jedna ze ścieżek pieszych stanowić będzie ruch tranzytowy (wejście od wiaduktu na Al. Niepodległości) do ulic Lipowej czy Leśnej oraz do Mostów.

5.2 Uporządkowanie zieleni oraz umożliwienie połączeń zielonych

Projekt przewiduje podział na trzy typy zieleni:

5.2.1 *Zieleń formalna o wysokim standardzie założeń zieleni*

Starannie zaprojektowaną zieleń przewidziano w zachodniej części parku w pobliżu centrum miasta: w okolicach stawku, rosarium, amfiteatrów, placu zabaw. Urządzoną zieleń wymagającą stałej pielęgnacji wprowadzono też w miejscu tarasów widokowych i wokół wieży ciśnień. Również obszar przeznaczony na arboretum stanowić będzie szczególny rodzaj ogrodu. Wszystkie tereny zieleni zaprojektowanej połączone są pasami wzdłuż ciągu pieszego, aż do parkingu przy ul. Gdańskiej w północnej części - optyczne powiązanie poszczególnych części parku.

5.2.2 *Zieleń półformalna*

Obejmuje obszary wokół pozostałych węzłów z atrakcjami, m.in. w okolicy pola piknikowego, torów saneczkowych czy pomiędzy rzekami Łebą i Okalicą. Ta strefa zieleni zostanie oczyszczona z samosiewów drzew, a cenny drzewostan zostanie zachowany. Zieleń ta charakteryzować się będzie podniesionymi wartościami przyrodniczymi.

5.2.3 *Zieleń naturalna*

W głębi parku, na obszarach, gdzie nie przewidziano szczególnych funkcji oraz w strefie biologicznie ważnej zachowany zostanie leśny charakter parku oraz zieleń niezagospodarowana, co zmniejszy nakłady utrzymania parku.

5.3 Umożliwienie rozwoju połączeń zielonych w skali miasta

Niekorzystnym zjawiskiem występującym obecnie w Łęborku jest zbyt mała ilość bądź brak połączeń ekologicznych. Należy je rozpatrywać w skali makro czyli całego miasta oraz jego okolic, a nie opracowywać odcinkami. Istniejące powiązania terenów zielonych są niespójne, czego przykładem może być

nierównomierne zagospodarowanie brzegu rzeki Łeby. Występują fragmenty w przestrzeni, gdzie dostęp do rzeki jest ograniczony oraz miejsca, w których brzeg stanowi zagospodarowany bulwar - nieciągłość użytkowania. Kontynuacja terenów zielonych wzdłuż rzeki Łeby i kreowanie bulwarów, znacznie przyczynią się do poprawy warunków ekologicznych w mieście. Istotnym zabiegiem jest również wprowadzenie ciągłości terenów zielonych w kierunku północ-południe, od lasów wysoczyzny, poprzez Park im. Chrobrego, aż do lasów na południe od Lęborka, w kierunku Kaszub. Ponadto tereny wzdłuż rzeki Okalicy są ważnym odcinkiem pod względem turystycznym. Kolejnym znaczącym zabiegiem może być ukształtowanie silnego połączenia zielonego na północ w kierunku Nowej Wsi Lęborskiej.

Rozpatrując obszary zieleni w centralnej części miasta, oprócz Parku Chrobrego, istotną rolę (ze względu na lokalizację i powierzchnię) odgrywa Park Michalskiego. Słusznym zabiegiem byłoby wprowadzenie zieleni wzdłuż Al. Niepodległości, aby oba, tak ważne parki połączyć ze sobą. W najbliższym sąsiedztwie Parku Chrobrego, niezwykle atrakcyjnym i niewykorzystanym w odpowiedni sposób obszarem o znaczeniu ekologicznym jest teren wokół stawu „Morskie oko”, leżący na północ od Parku. Projekt przewiduje wykształcenie kierunku w stronę stawu poprzez wytyczenie ścieżek rowerowej i spacerowej prowadzących przez północny parking i połączenie sąsiadujących obszarów zielonych.

Koncepcja zagospodarowania parku zakłada również możliwość kontynuacji ścieżki rowerowej w stronę Mostów. Z pewnością będzie ona chętnie uczęszczana przez rowerzystów, gdyż poprowadzona przez obszary zielone stanowić będzie alternatywę dla ścieżki wzdłuż ruchliwej ulicy.

5.4 Ożywienie martwych stref parku i wprowadzenie nowych funkcji

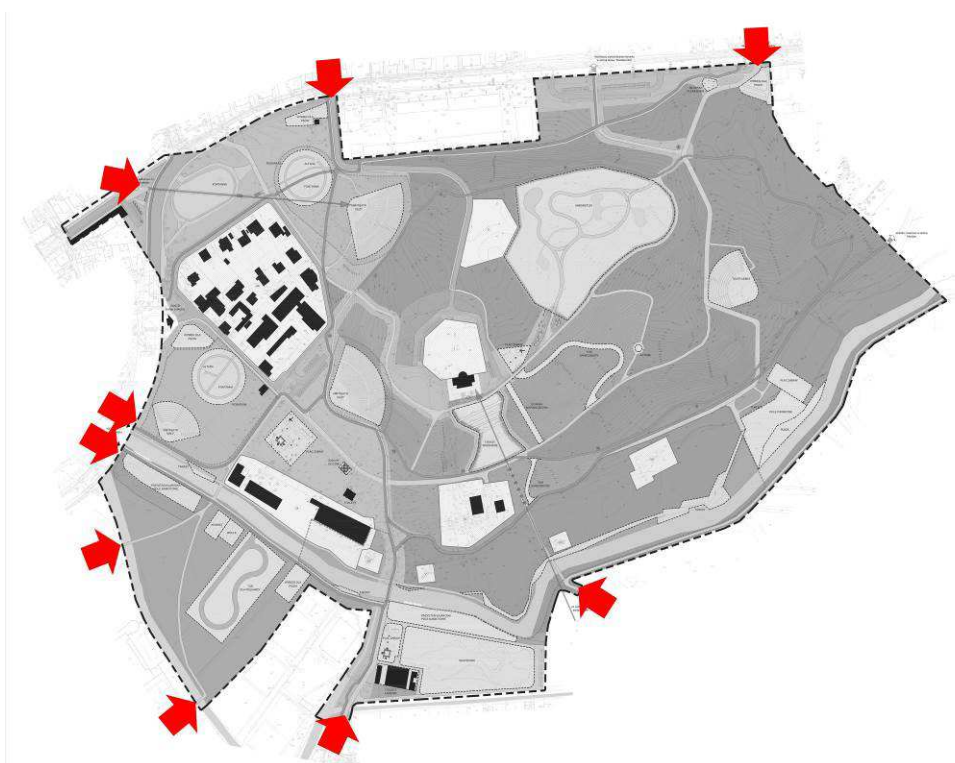
Istotnym zabiegiem jest wyodrębnienie stref funkcjonalnych - podział poszczególnych obszarów parku z uwzględnieniem sposobu użytkowania, wieku osób, którym dedykowane są projektowane atrakcje oraz charakteru

organizowanych imprez. Projekt zakłada wykorzystanie funkcji już istniejących oraz zlokalizowanie nowych atrakcji, które ściągają do parku szerokie grono odbiorców. Ideą projektu jest stworzenie miejsca relaksu i sportu zarówno dla wszystkich mieszkańców, jak i przyjezdnych. Wyodrębniono cztery zasadnicze funkcje, jakie będą spełniały zaprojektowane obiekty:

1. Wypoczynek, rekreacja, kontemplacja (arboretum, rosarium, tarasy widokowe, tarasy nad rzeką, szachy uliczne, place zabaw, altana wypoczynkowa, pole piknikowe i plaża, fontanny)
2. Sport i zabawa (skatepark, place zabaw, siłownia plenerowa, tory saneczkowe, ścianka wspinaczkowa, tor dla rolkarzy, krykiet /boule, ścieżka zdrowia ze stacjami)
3. Uroczystości okolicznościowe (amfiteatr duży, amfiteatr mały, teatr leśny)
4. Turystyka (przystań kajakowa z polem namiotowym, pole piknikowe i plaża)

5.5 Stworzenie nowych połączeń funkcjonalnych i komunikacyjnych parku z miastem, poprawa dostępności

Obecnie dużym problemem jest brak związku miasta z parkiem oraz brak mentalnych połączeń w nawiązaniu miasta i parku. Wejścia do przestrzeni zielonej nie są odpowiednio zaprezentowane i uściślone, częściowo nawet przypadkowe. Bardzo ważną rzeczą jest zastosowanie elementów łączących park z miastem. Dostępność parku zwiększy się gdy połączy się go z otoczeniem nowymi przejściami dla pieszych oraz zaakcentuje aktualne. Odpowiednie zaprojektowanie bezpiecznych przejść i mostków znacznie zwiększy jego dostępność i zachęci mieszkańców do korzystania z terenów zielonych.

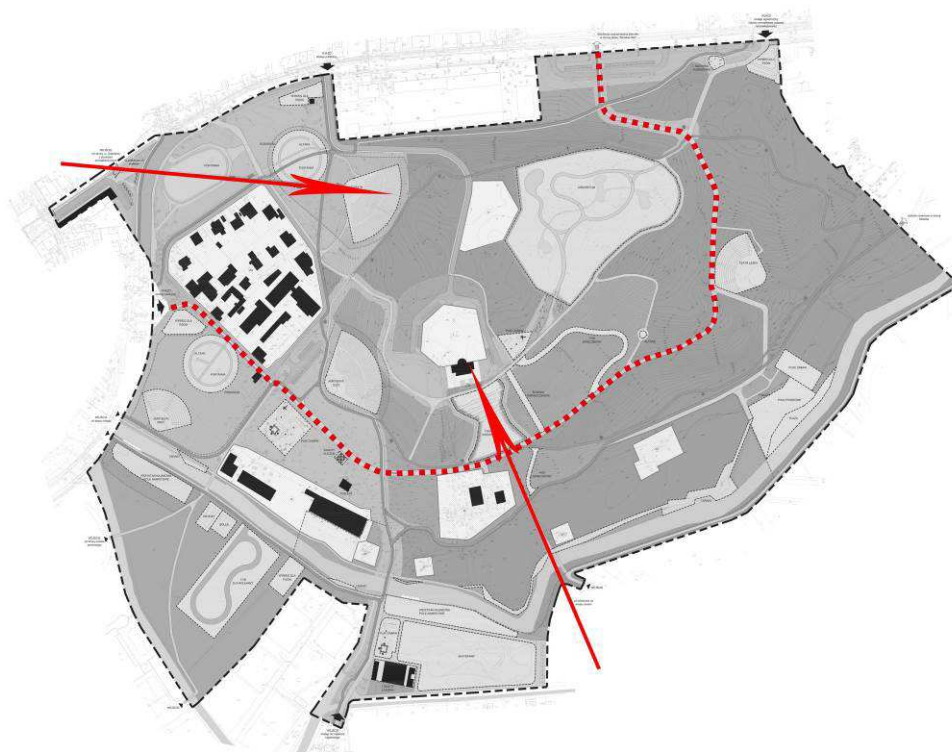

Według koncepcji, wejście od strony miasta przy wiadukcie Al. Niepodległości zostanie zaakcentowane i uzupełnione o dodatkowy pasaż zlokalizowany po drugiej stronie rzeki prowadzący bezpośrednio do reprezentacyjnej części parku. Od obu wejść zostały poprowadzone zarówno ścieżki spacerowe jak i rowerowe. Dodatkowo planuje się utworzenie dwóch wejść od

strony Zespołu Szkół Mechanicznych poprzez budowę mostków przez rzekę Okalicę. Wejście południowe do parku przesunięto przed most Strugi Rybnickiej na wysokości kortów tenisowych, ponieważ w miejscu obszaru starego basenu zaprojektowano skatepark oraz zaplecze sanitarne przystani kajakowej, które stanowią będą integralną część założenia. Również most przez Łebę (po wschodniej stronie skateparku) poszerzono i zaakcentowano. Rewolucyjnym pomysłem jest utworzenie zupełnie nowego dostępu do parku od strony ulicy Gdańskiej z wejściem w pobliżu kina. Wykorzystując korzystną tektonikę obejścia ul. Gdańskiej zaprojektowano bezkolizyjne przejście łączące starą ul. Gdańską z parkiem w pobliżu stawu. Wejście to stanowiłoby początek osi kompozycyjnej na amfiteatr zlikalizowany w wyższej części parku. Poprzez lokalizację akcentu architektonicznego na ul. Gdańskiej, stanowiącego początek osi widokowej na amfiteatr oraz nawiązującego stylistycznie do amfiteatru, wprowadzone zostałyby połączenie mentalne przybliżające amfiteatr do miasta. Ponadto dzięki takiemu rozwiązaniu utworzy się krótszy i łatwiejszy dostęp z centrum miasta, co przyciągnie więcej użytkowników do parku.

5.6 Określenie zasad kompozycji

Układ kompozycyjny parku opiera się na istniejących miejscach dostępności parku (powiązanych z obecnym układem komunikacji kołowej i pieszej) oraz z wykorzystaniem warunków naturalnych (morfologii terenu, lokalizacją charakterystycznych elementów krajobrazu). Zaproponowane zostały rozwiązania programowe i przestrzenne najpełniej wykorzystujące walory naturalne lokalizacji i potencjał jako miejsca zorganizowanego wypoczynku.

Projekt nie przewiduje znacznych zmian kompozycyjnych parku, ma na celu raczej uczynienie starej kompozycji. Pierwotnie został zaprojektowany w luźnej kompozycji jako park typu angielskiego. Nie posiada on w swoich granicach czytelnych osi kompozycyjnych. W projekcie wprowadzono dwie nowe osie kompozycyjne. Pierwsza z nich poprowadzona jest od południa w kierunku wieży

ciśnięć wzdłuż zaprojektowanych schodów i tarasów widokowych. Zabieg ten ma na celu spotęgowanie skali wieży ciśnień i zniekształcenie odbioru wieży, która polega na optycznym oszukaniu odbiorcy - wieża wydaje się być bliżej. Druga oś kompozycyjna została poprowadzona z ulicy Gdańskiej przy nowym wejściu w kierunku dużego amfiteatru. Rozpoczyna się ona akcentem architektonicznym nawiązującym do amfiteatru. Akcent w postaci małej architektury ma stanowić element zapraszający i połączenie mentalne z obiektem.

Rozmieszczenie poszczególnych elementów zagospodarowania parku dokonane zostało o zasadę najkrótszego dostępu (dojazdu) do obiektów kubaturowych dla komunikacji kołowej (tam, gdzie jest ona dopuszczona) oraz zapewnienie ochrony najwartościowszych elementów przyrodniczych i krajobrazowych.

6 ROZMIESZCZENIE PROGRAMU FUNKCJONALNEGO PARKU

W obrębie parku przewiduje się możliwość realizacji różnych form rekreacji poczynając od wypoczynku, aktywności fizycznej osób w różnym wieku jak i wydarzeń o charakterze kulturalnym i okolicznościowym. Wprowadzono podział funkcjonalny o płynnych granicach i została zachowana integralność projektowanej przestrzeni. Z koncepcji wyodrębnione zostały strefy funkcjonalne z atrakcjami i alejkami skierowanymi do różnych grup wiekowych, na których użytkownik wycisza się i uspokaja. Zaprojektowano miejsca o zróżnicowanych nastrojach, wynikające z ilości i jakości nasłonecznienia oraz planowanych sposobów użytkowania

Realizacji potrzeb wypoczynkowych służą przestrzenie zielone oraz wyposażenie: ławki, altany, fontanny, tarasy oraz takie obiekty jak: arboretum, rosarium, tarasy widokowe czy pole piknikowe z plażą.

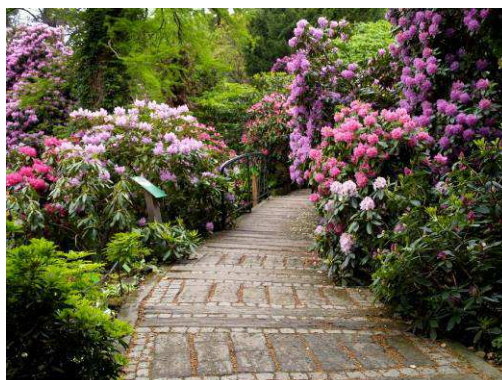
W celach promocji prowadzenia zdrowego i aktywnego trybu życia mieszkańców Łęborka w obrębie parku zaprojektowano również szereg elementów służących aktywności fizycznej osób w różnych grupach wiekowych. Poza możliwością spacerów czy jazdy na rowerze po wytyczonych ścieżkach, zaprojektowano dodatkową ścieżkę zdrowia dedykowaną przede wszystkim biegaczom czy miłośnikom nordic walking'u. Na ścieżce usytuowanych jest dwanaście stacji przystankowych wyposażonych w drabinki treningowe. Oprócz ścieżek, w parku zaprojektowano przeróżne atrakcje sportowe w postaci obiektów lub urządzeń. Można je podzielić według przeznaczenia dla poszczególnych grup wiekowych: dla dzieci - place zabaw (z rozróżnieniem dla najmłodszych i starszych dzieci), tor saneczkowy mniejszy, ścianka wspinaczkowa; dla młodzieży i dorosłych - skatepark, tor dla rolkarzy, duży tor saneczkowy czy siłownia plenerowa, zaś dla seniorów - szachy plenerowe, boule i krykiet. Strefa aktywności fizycznej, skupiona jest głównie w południowej części parku.

Dla rozwoju turystyki w mieście i przyciągnięcia mieszkańców okolic Łęborka bez wątpienia służyć będzie przystań kajakowa i pole namiotowe, a także plaża z polem piknikowym.

Uwzględniając niedostatek miejsc przeznaczonych w mieście na organizowanie imprez okolicznościowych dla mieszkańców, zaprojektowano w parku trzy strefy imprez rekreacyjno-kulturalnych, na które składają się obiekty amfiteatrów dużego i małego oraz teatr leśny.

6.1 Strefa wypoczynkowo - rekreacyjna oraz strefa kontemplacji

6.1.1 Arboretum

Duży obszar parku (ok. 1,7 ha) został przeznaczony na arboretum. Ma to być starannie zaprojektowany ogród dendrologiczny z funkcją edukacyjną, np. poprzez podpisane drzewa w języku polskim i łącińskim. Zlokalizowano go w centralnej części parku, w otoczeniu naturalnej zieleni o charakterze leśnym. Jest to przestrzeń izolowana, która wprowadzi do parku zarówno urozmaicenie wśród różnorodnej roślinności, jak i „strefę wyciszenia”. W arboretum przewidziano alejki spacerowe z placem pomiędzy niewielkimi stawkami wodnymi, poprzeplatane strumieniami. Ogród posiada dwa wejścia znajdujące się po przeciwnych stronach. Przed wejściem głównym (w pobliżu wieży ciśnień) zaprojektowano plac z motywem stanowiącym kontynuację tarasów widokowych i placu przed wieżą. Miejsce to jest przeznaczone przede wszystkim do spacerów dla rodzin.

6.1.2 Rosarium

Ogród różany będzie stanowić przestrzeń izolowaną roślinami i pergolami w postaci ogrodu z altaną i fontanną. Będzie o miejsce kontemplacji, ciszy i spokoju przeznaczone w dużej mierze dla osób starszych i poszukujących wytchnienia i odpoczynku na świeżym powietrzu. Prawdopodobnie rosarium będzie chętnie odwiedzane przez mieszkańców, dlatego też konieczne jest zlokalizowanie go w pobliżu centrum miasta oraz przystanku komunikacji miejskiej. Zaproponowano dwa alternatywne miejsca lokalizacji: w części północnej przy czółgu lub od strony zachodniej w pobliżu wjazdu do parku.

6.1.3 Tarasy widokowe

Celem projektu było odtworzenie historycznych tarasów widokowych na naturalnym ukształtowaniu terenu. Przewiduje się uporządkowanie zieleni w miejscu tarasów oraz odświeżenie widoku na wieżę ciśnień. Po obu stronach tarasów zaprojektowano schody w postaci kamiennych belek, których motyw powtarza się w okolicy wieży ciśnień, aż do wejścia do arboretum.

Ponadto, w celu polepszenia widoczności z punktu widokowego, zaproponowano platformę widokową.

6.1.4 Drewniane tarasy nad rzeką

Tarasy mają przybrać interesującą formę składającą się z trzypoziomowej drewnianej konstrukcji.

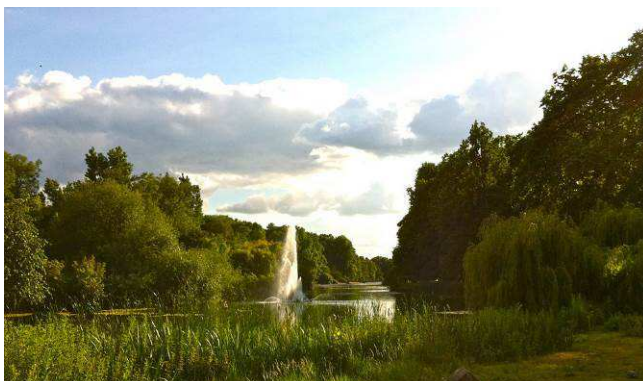
Oprócz urozmaicenia ścieżki spacerowej wzdłuż rzeki Łeby, mają na celu ułatwienie użytkownikom dostępu do rzeki oraz wyłonienie jej atutów i pozytywnej roli, jaką odgrywa w przestrzeni miasta.

6.1.5 Altana wypoczynkowa

Altana wypoczynkowa o formie historyzującej stanowić będzie w głębi parku akcent z walorem estetycznym. Jednocześnie będzie miejscem bardzo zacisznym, wręcz intymnym.

6.1.6 Fontanny

W tak specyficznej przestrzeni jaką jest park, szum wody jest efektem niemalże nieodzownym oraz elementem dopełniającym całość. W Parku Chrobrego przewidziano dwie fontanny z uwzględnieniem nawiązań do historii parku. Jedna z nich bardzo prosta w swojej formie niegdyś znajdowała się na środku stawu i w projekcie również zaproponowano tę lokalizację. Druga natomiast urozmaicać będzie przestrzeń w rosarium.

6.1.7 Plaża miejska z polem piknikowym

Plaże występują nie tylko nad morzem czy jeziorem, ale mogą być także doskonałą atrakcją nad brzegiem rzeki. W Łęborku brakuje miejsca dającego możliwość korzystania z podobnej formy wypoczynku. Obszar przeznaczony na plażę miejską i pole piknikowe jest przestrzenią niezwykle atrakcyjną i bardzo dobrze nasłonecznioną ze względu na południową orientację, jednak równocześnie wymagającą ożywienia i odpowiedniego zagospodarowania. Plaża miejska mogłaby być konkurencją dla plaż jeziora Lubowidzkiego, a nawet Łeby. Pole piknikowe przyczyniłoby się do spopularyzowania spożywania wspólnych posiłków na świeżym powietrzu, co sprzyjałoby integracji mieszkańców oraz rozwojowi agroturystyki. Obszar plaży i pola piknikowego przeznaczony jest przede wszystkim dla rodzin.

6.1.8 Wieża ciśnień - dawna Wieża Bismarcka

Głównym założeniem władz miasta jest nadanie byłej wieży ciśnień nowej funkcji oraz stworzenie na jej szczycie punktu widokowego.

Z racji nadania istotnych funkcji budynek stanowić będzie kluczowy punkt w parku.

6.2 Strefa sportu i zabawy

6.2.1 Skatepark

Skatepark zlokalizowano w południowej części parku, w miejscu starego basenu. Pozostałości po nim należałoby usunąć, gdyż uniemożliwiają one zagospodarowanie bardzo atrakcyjnej działki. Powierzchnia skateparku wynosi 7000 m² i zostanie ona starannie zaprojektowana w taki sposób, aby zróżnicowane ukształtowanie terenu stanowiło jedność i umożliwiało profesjonalne treningi (nie polegało jedynie na przypadkowym rozmieszczeniu poszczególnych urządzeń do akrobacji). Miejsce to daje wachlarz możliwości na zlokalizowanie tu przeróżnych funkcji i atrakcji.

6.2.2 Tor dla rolkarzy

Tor dla rolkarzy jest miejscem specjalnie wydzielonym i odizolowanym od skateparku oraz ścieżek rowerowych dla komfortu użytkowania oraz ze względu na bezpieczeństwo. Tor w postaci pętli ma szerokość 5 m oraz długość 250 m.

6.2.3 Siłownia plenerowa

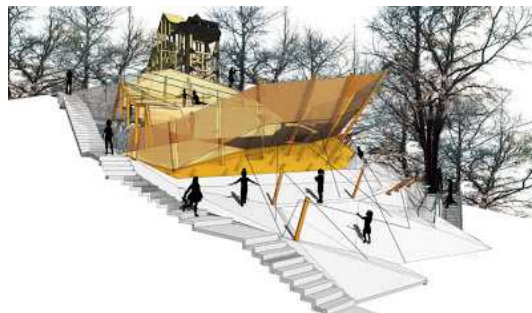
Na siłownię plenerową składa się pięć urządzeń treningowych usytuowanych na niewielkim placu pomiędzy ścieżkami w północnej części parku, w pobliżu parkingu oraz wejścia do parku.

6.2.4 Tory saneczkowe

Zaproponowano dwa tory saneczkowe: duży, bardziej stromy i kręty, przeznaczony przede wszystkim dla młodzieży oraz mniejszy, zaprojektowany z myślą o młodszych. Oba tory zlokalizowane są na naturalnym stoku wzgórza i nie będą wymagały dużej ingerencji w teren. Zaprojektowano je jako przestrzenie

bezpieczne i zostaną tak wyprofilowane, aby prędkość sanek była stopniowana. Tory saneczkowe tworzą strefę aktywności zimowej w parku.

6.2.5 Ścianka wspinaczkowa

Ścianka wspinaczkowa, podobnie jak tory saneczkowe umiejscowiona została na stoku wzgórza po wschodniej stronie tarasów widokowych. Obecnie kąt nachylenia stoku, w miejscu zlokalizowania atrakcji wynosi 15°. Planuje się sztuczne zwiększenie nachylenia. Różnica wysokości do pokonania, jaką oferuje ścianka to 19 m. Została zaprojektowana z myślą o rodzinnych wycieczkach. Dzieci na spacerze z rodzicami są aktywne, wolą skakać i biegać, więc ścianka zlokalizowana równoległe do trasy tarasów widokowych może być doskonałym połączeniem relaksu zarówno rodziców, jak i dzieci.

6.2.6 Place zabaw

Projekt przewiduje trzy lokalizacje placów zabaw: pierwszy, największy w pobliżu wejścia od strony miasta, drugi bardziej kameralny na szczycie góry w pobliżu wieży ciśnień, z myślą o relaksujących się w restauracji rodzicach oraz trzeci w sąsiedztwie pola piknikowego. Place zabaw stanowią bezpieczne, wydzielone strefy z uwzględnieniem podziału na grupy wiekowe.

6.2.7 Krykiet, boule, szachy uliczne

Boiska do gry w krykiet i boule oraz szachy uliczne zostały umieszczone w pobliżu wejść od strony miasta, tuż przy ścieżkach dla pieszych. Są to miejsca rozrywki i aktywności dedykowane szczególnie osobom w podeszłym wieku.

6.3 Strefa turystyki - przystań kajakowa z polem namiotowym

Zaproponowano dwie lokalizacje dla przystani kajakowej połączonej z polem namiotowym. Funkcja, jaką pełni przystań wymaga umożliwienia wejścia z kajakiem na brzeg i wodowania. Powierzchnia projektowanego pola namiotowego wynosi 2100 m² i pomieści około 60 namiotów. Utworzenie przystani kajakowej wymaga zapewnienia dojazdu, parkingu oraz zaplecza sanitarnego.

6.4 Strefa imprez okolicznościowych

6.4.1 Amfiteatr duży

W Łęborku brakuje miejsca do organizowania większych imprez okolicznościowych. Obiekt z kubaturą w postaci amfiteatru umiejscowiony w parku jest doskonałym rozwiązaniem. We wstępnej koncepcji zaproponowano dwa miejsca lokalizacji dużego amfiteatru z wykorzystaniem naturalnego ukształtowania terenu. Projektowany amfiteatr ma powierzchnię 3072 m² i pomieści ponad 3500 osób. Będzie to miejsce koncertów, okazjonalnych festynów, imprez plenerowych czy też miejsce do kontynuacji ewentualnych imprez patriotycznych.

6.4.2 Amfiteatr mały

Mniejszy amfiteatr może być wykorzystywany do organizowania wystaw plenerowych, spektakli teatralnych, artystycznych wydarzeń czy kameralnych koncertów. Może pełnić również funkcję kina letniego. Jego powierzchnia stanowi połowę powierzchni amfiteatru dużego (1460 m²). Problem może stanowić jego lokalizacja - w pobliżu ruchliwej ulicy.

6.4.3 Teatr leśny

Teatr leśny zlokalizowany został w najbardziej odizolowanej i niezagospodarowanej przestrzeni lasu. Stanowić on będzie niezwykle kameralne miejsce. Wielkością zbliżony do amfiteatru małego składać się będzie z betonowych siedzisk, aby zapobiec możliwości zdewastowania obiektu. Posiada drogę dojazdową dla samochodów uprzywilejowanych i służb porządkowych.

6.5 Strefa techniczna

Oprócz licznych atrakcji służących wypoczynkowi, rozrywce czy promocji zdrowego trybu życia zadbano również o obiekty z funkcją techniczną, na które składają się toalety oraz wybiegi dla psów. Miejsca te służą utrzymaniu porządku i estetyki w parku oraz komfortowi jego użytkowania. Toalety urządzono w istniejących już obiektach: w zapleczu po starym basenie przy skateparku, w obiekcie znajdującym się w pobliżu zabudowań LOK-u oraz nowe toalety nieopodal pola piknikowego i plaży. Natomiast miejsca do zabawy dla psów zaplanowano na obrzeżach parku, niedaleko wejść: przy wjeździe z ronda im. ks. J. Popietuszki, przy obu wjazdach od strony północnej oraz od południa w sąsiedztwie toru dla rolkarzy.

7 OBSZARY PROBLEMOWE

Podczas rozmieszczania poszczególnych funkcji na etapie projektowania wstępnej koncepcji, zauważono pewne konflikty w lokalizacji istniejących lub projektowanych obiektów, polegające na wzajemnym wykluczaniu się ich funkcji. Pierwszym obszarem problemowym jest teren w północno-zachodniej części parku, w pobliżu stawku i czołgu. Rosarium, jako miejsce wyciszenia i spokoju nie powinno sąsiadować z amfiteatrem, którego przeznaczeniem jest organizowanie imprez okolicznościowych, koncertów, skupianie dużej liczby ludzi. Wydarzenia rozrywkowe generują hałas i ożywienie, a wówczas pobliskie roszarium traci swoją funkcję. Drugą lokalizacją dla amfiteatru mogłoby być zachodnie zbocze wzgórza Czartoryja. Jednakże obszar w tym miejscu parku przeznaczony jest do spacerów, aktywności fizycznej przede wszystkim indywidualnych użytkowników. Miejsce to nie jest odpowiednie ze względu na bliskość wieży ciśnień, w której mieścić się będzie restauracja oraz zaciśny charakter tej okolicy i większe oddalenie od centrum miasta. Ponadto amfiteatr na zboczu wzgórza koliduje z komunikacją - ścieżkami spacerową, rowerową oraz zdrowia, a także z parkingiem. Kolejnym

obszarem problemowym jest działka na zachodnim krańcu parku, pomiędzy kwartałem zabudowy a rzeką Łebą. Miejsce to jest alternatywną lokalizacją rosarium, ponieważ posiada bardzo dobre warunki nasłonecznienia. Starannie zaprojektowany ogród różany, w tym miejscu stanowić będzie naturalne przedłużenie uporządkowanej zieleni miejskiej. Poza tym, przy założeniu, iż obiekt ten będzie chętnie uczęszczany przez mieszkańców, zwłaszcza osoby w podeszłym wieku, powinien on znajdować się w pobliżu miasta oraz przystanku komunikacji miejskiej. Na danym obszarze problemowym umiejscowiono również mały amfiteatr. Ze względu na sąsiedztwo ruchliwej ulicy i hałasem z tym związanym może pojawić się problem z akustyką obiektu. Ostatnim terenem budzącym wątpliwości jest druga lokalizacja przystani kajakowej wraz z polem namiotowym występująca w pobliżu wejścia do parku od strony miasta (przy wiadukcie Al. Niepodległości). W miejscu tym pojawiają się problemy z rozwiązaniem komunikacji samochodowej oraz urządzeniem zaplecza sanitarnego. Bliskość centrum miasta oraz ruchliwej ulicy powodować może dyskomfort dla turystów korzystających z pola namiotowego. Również dla mieszkańców miasta pojawienie się w tym miejscu funkcji sportowo-turystycznej nie byłoby korzystne. Ścisłe centrum, okolice Zamku Krzyżackiego oraz atrakcyjnego bulwaru mają służyć funkcjom reprezentacyjnym miasta, rekreacyjnym spacerom i odpoczynkowi mieszkańców, a nie koniecznie rozwojowi turystyki. Najwłaściwszym terenem przeznaczonym na przystań i stanicę kajakową jest obszar w południowej części parku na nadbrzeżu Łeby, przy skateparku. Jest to miejsce położone z dala od zgiełku miasta a charakter rekreacyjno-sportowy tej strefy parku sprzyja lokalizacji danej funkcji. Ponadto w tym miejscu jest możliwość wykorzystania istniejącego już zaplecza sanitarnego „po starym basenie” oraz dogodnego zaplanowania dojazdu i miejsc postojowych.

8 KOMUNIKACJA

W koncepcji zagospodarowania zaprojektowano bezkolizyjny układ komunikacyjny - który pozwoli na korzystanie z Parku niezależnie od odbywających się imprez o różnym charakterze. Na bazie istniejącego układu alejek zaprojektowano ścieżki rowerowe i bezkolizyjne ciągi piesze oraz ścieżkę zdrowia.

W obrębie parku wydziela się trzy typy komunikacji: ruch kołowy, który został w dużej mierze ograniczony, ruch pieszy w postaci ciągów pieszych i pieszo-jezdnym oraz ruch rowerowy. Komunikacja zapewnia dojścia do wszystkich elementów wyposażenia parku, jednocześnie wprowadzając użytkowników w jego głąb.

8.1 Ruch samochodowy

Zamierzeniem projektu było znaczne ograniczenie dostępu ruchu samochodowego wewnątrz parku. Ruch samochodowy w postaci jezdni przewidziano jedynie jako dojazd do ogólnodostępnych parkingów. Zaplanowano dwie drogi dostępne publicznie: z ul. Gdańskiej - dojazd do parkingu przy wieży ciśnień (o szerokości 5m) oraz z ronda Al. Niepodległości wokół zabudowań kwartału mieszkaniowego. Przewiduje się wprowadzenie na tej ulicy ruchu jednokierunkowego i zaplanowanie drogi o szerokości 3m. Dojazd do obszarów i obiektów z funkcją techniczną zaprojektowano w postaci ciągów pieszo-jezdnym, gdyż ruch samochodowy w tych miejscach będzie sporadyczny. Projekt przewiduje trzy ciągi pieszo-jezdne dla pojazdów serwisowych, uprzywilejowanych i porządkowych: ciąg we wschodniej części parku z ul. Gdańskiej do obszarów poboru wody, od zachodu ciąg do stacji uzdatniania wody oraz dojazd do przystani kajakowej na południu. Komunikacja główna będzie dodatkowo pełniła rolę serwisową dla parku (sprzątanie, obsługa palcu zabaw, pielęgnacja zieleni) Przewiduje się, że komunikacja kołowa będzie utrzymywana przez całą dobę i

przez cały rok w stanie umożliwiającym jej pełną dostępność (oświetlenie, odśnieżanie, otwarte wejścia).

8.2 Ruch pieszzy

Przebieg ścieżek dla pieszych w dużej mierze opiera się na istniejących założeniach i uwzględnia potrzeby wynikające z prawidłowej obsługi komunikacyjnej parku. Pozwala na sprawny ruch pieszzy zarówno w ramach parku jak i ruch tranzytowy. Komunikacja tranzytowa odbywać się będzie głównie w kierunku wschód-zachód, dlatego konieczne jest zwiększenie dostępności parku od strony miasta. Zaprojektowane dróżki będą konkurencją dla ciągu wzdłuż ul. Gdańskiej. Ścieżki pieszze jako podstawowa sieć ciągów komunikacyjnych zapewniają dojazd do wszystkich elementów programowych parku. Są to ścieżki o charakterze spacerowym oraz geometrii i nawierzchni dostosowanej do ruchu pieszego, dlatego też przebieg tych dróg w większości zaprojektowano w formie pętli, które pozwalają na długi spacer po parku i dotarcie do wszystkich jego zakątków. Poza dojściem do wszystkich elementów wyposażenia, zaprojektowane przebiegi mają na celu „wciągnięcie” użytkownika do wnętrza parku.

Ścieżki dla pieszych zaprojektowane są fragmentami jako ciągi pieszo-jezdne o szerokości 5m oraz jako ciągi pieszce, spacerowe o szerokości 2m, 2,5m oraz 3m, w zależności od przewidywanego natężenia ruchu. W związku z zaplanowanym programem funkcjonalnym oraz chęcią poprawy dostępności parku zaprojektowano zupełnie nowe ciągi komunikacyjne. Od wejścia, od strony miasta, aż do plaży we wschodniej części parku poprowadzono ścieżkę wzdłuż rzeki, która będzie funkcjonować jako bulwar i ułatwi dotarcie do niezwykle atrakcyjnego obszaru. Dwie nowe ścieżki pojawią się od strony Zespołu Szkół Mechanicznych, które połączą strefę z funkcją sportową w parku z boiskami wielofunkcyjnymi szkoły. Od południa przewidziano też zupełnie nowy ciąg pieszzy ze schodami wzdłuż osi widokowej na wieżę ciśnień, który umożliwi korzystanie z toru saneczkowego oraz dostęp do parku od strony torów kolejowych. Zupełnie innowacyjnym rozwiązaniem jest poprowadzenie ciągu pieszego pod ziemią z ul. Gdańskiej w kierunku amfiteatru z wyjściem przy stawku. Przejście to znacznie ułatwi dostęp do parku z centrum miasta.

Ważnym elementem komunikacji pionowej pomiędzy głównymi ciągami rekreacyjnymi parku są schody na wieżę ciśnień po zachodniej stronie tarasów widokowych.

8.3 Ruch rowerowy

Projektowane ścieżki dla rowerzystów łączą się z istniejącymi trasami rowerowymi. Ruch ten został oddzielony lub wyraźnie wydzielony od ciągów spacerowych. Na większości odcinków ścieżki rowerowe połączone zostały z układem ciągów pieszych. Można wyróżnić trzy zasadnicze kierunki ścieżek rowerowych: ścieżka w kierunku północ-południe, od wjazdu przy skateparku do ul. Gdańskiej; ścieżka od ronda im. J. Popiełuszki równolegle do ul. Gdańskiej oraz ścieżki biegnące od wejścia od strony miasta przy wiadukcie do Mostów. Projektowane ciągi rowerowe mają 2,5 m szerokości.

8.4 Ścieżka zdrowia

Ścieżka zdrowia to zapętłona dróżka o nawierzchni gruntowej wewnątrz parku. Osoby korzystające z niej będą musiały zmierzyć się z trasą o znacznie zróżnicowanym ukształtowaniu terenu (różne spadki terenu) i długości 1440 m. Rozmieszczono na niej 12 stacji przystankowych wyposażonych w urządzenia treningowe. Ścieżka została zaprojektowana w taki sposób, aby nie kolidować z

innymi atrakcjami, poprowadzona w odosobnieniu, głównie wśród zieleni leśnej. Jej szerokość wynosi 2 m.

8.5 Szlak kajakowy, ruch turystyczny

Projekt „Kajakiem przez Pomorze” przewiduje utworzenie m.in. szlaku kajakowego wzdłuż rzeki Łeby. Jeden z przystanków na trasie spływu znajdować się będzie w Lęborku, w okolicach granic Parku im. B. Chrobrego. Tu powstać ma infrastruktura dla turystów kajakowych, m.in. przystanie, miejsca biwakowe (stanie), miejsca do rozpoczęcia lub zakończenia etapu, tzw. przenoski - czyli miejsca służące do obejścia naturalnych bądź sztucznych przeszkód na wodzie. Szlak kajakowy będzie stanowić rozpoznawalny, spójny i zintegrowany produkt turystyczny. Projekt „Kajakiem przez Pomorze” przewiduje również działania promocyjne i monitoring ruchu kajakowego w regionie.

W parku zaprojektowano trzy miejsca postojowe dla autokarów. Ich lokalizacja w bezpośrednim sąsiedztwie proponowanych atrakcji turystycznych nada obszarowi atrakcyjności.

9 ETAPOWANIE ZAMIERZENIA INWESTYCYJNEGO - MIEJSKA AKUPUNKTURA

Rewitalizacja Parku Chrobrego, jako złożone zamierzenie inwestycyjne, wymaga znacznych nakładów finansowych rozłożonych proporcjonalnie w czasie. Zazwyczaj inwestycje tego typu podzielone są na etapy umożliwiające stopniowe przekroczenie progów infrastrukturalnych i mentalnych obarczających dany teren.

Znaczna część Parku Chrobrego posiada pośredni dostęp do infrastruktury technicznej, doprowadzenie energii elektrycznej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej nie wymaga znacznej ingerencji w ogólnomiejskie sieci przesyłowe i ograniczy się do lokalnych inwestycji.

Podobnie kształtuje się dostępność komunikacyjna obszaru w aspekcie ruchu samochodowego. Funkcje wymagające dostępu komunikacyjnego zaopatrzone mogą być w taki sposób poprzez dostosowanie istniejących ciągów komunikacyjnych. Dzięki temu nie wystąpi konieczność wykonania makroniwelacji terenu, a co za tym idzie zostanie wyeliminowany problem wykorzystania gruntu z wykopów.

W projektowanym zainwestowaniu Parku Chrobrego pod względem rangi inwestycji należy wydzielić trzy główne inwestycje, bez których funkcjonowanie terenu byłoby upośledzone. Są to kolejno:

1. Wieża ciśnień
2. Duży amfiteatr
3. Infrastruktura turystyczna i sportowa wzdłuż rzeki

9.1 Inwestycje kluczowe

Wieża ciśnień, jako najważniejszy element kompozycji parku powinien posiadać odpowiedni kontekst architektoniczny i funkcjonalny. Wraz z rewitalizacją budynku należałoby wykonać prace polegające na przywróceniu czytelności przestrzennej tarasów widokowych, doprowadzeniu komunikacji samochodowej, wykonaniu miejsc postojowych oraz organizacji miejsc rekreacji w postaci ścianki wspinaczkowej dla dzieci oraz placu zabaw. Wszystkie te elementy powinny być wykonane w jednej konwencji stylistycznej pozwalającej na jednoznaczny i czytelny odbiór przestrzeni.

Lokalizacja dużego amfiteatru niesie za sobą poważne konsekwencje przestrzenne oraz logistyczne. Amfiteatr mający spełniać wysokie standardy stawiane obiektom na których organizuje się imprezy masowe odpowiadać musi specyficznemu programowi funkcjonalnemu (dojazd do zaplecza, dojazd pojazdów uprzywilejowanych, strefy dojścia, łatwa ewakuacja budynku). Zamierzenie

inwestycyjne polegające na budowie amfiteatru samo w sobie wymaga ingerencji w otaczającą przestrzeń jedynie w zakresie niezbędnym do jej podstawowej organizacji (komunikacja piesza, kompozycja, czytelność dojścia).

Podstawę rozwoju funkcji turystycznych stanowi zwarte i kompleksowe zagospodarowanie terenu dawnego basenu w postaci skateparku, przystani kajakowej, pola namiotowego, placu zabaw, zaplecza sanitarnego, dojazdu oraz miejsc parkingowych (wraz z funkcjami komplementarnymi wzdłuż bulwaru nad rzeką Łebą - tor dla rolkarzy, boule, krykiet). Ponadto uzupełnieniem funkcji turystycznych i rekreacyjnych byłoby wykształcenie nowego połączenia lewym brzegiem rzeki, prowadzącego poprzez półformalną trasę pieszą przechodzącą w nadwodne tarasy w stronę pola piknikowego, plaży miejskiej oraz placu zabaw.

9.2 Inwestycje towarzyszące inwestycjom kluczowym

Pod względem infrastrukturalnym pozycją wymagającą poniesienia jednorazowych nakładów byłoby wykonanie nawierzchni utwardzonej oraz oświetlenia w ciągu ul. Spokojnej. Inwestycja ta nie powinna być dzielona na etapy, gdyż dopiero jako oświetlona i bezpieczna droga w pełnym przebiegu będzie stanowić atrakcję.

Oświetlenie ścieżki zdrowia, w związku z możliwością wykonania zasilania z elementów projektowanych wyższej rangi (droga dojazdowa, ciąg ul. Spokojnej), nie będzie wymagało znacznych nakładów finansowych.

Lokalizacja arboretum wymaga znacznej ingerencji w teren, polegającej na wykonaniu miejsc parkingowych przy ul. Gdańskiej oraz uczytelnieniu dojścia od parkingu do północnej bramy arboretum.

Inwestycja polegająca na budowie arboretum wymagać będzie znacznych nakładów finansowych. Ponadto nie przyniesie natychmiastowego efektu, gdyż od urządzenia arboretum do czasu pierwszego kwitnienia roślin mija zazwyczaj parę lat. Mimo to warto wzbogacić ofertę turystyczną Lęborka o wyjątkowe miejsce jakim jest arboretum.

O wiele mniej czasochłonne i mniej kosztowne jest stworzenie ogrodu różanego. Zlokalizowanie go w bliskim sąsiedztwie śródmieścia umożliwi korzystanie z ogrodu znacznej liczbie użytkowników.

9.3 Zieleni, mała architektura

Zainwestowanie terenu w postaci zieleni oraz małej architektury, poza zakresem omówionym w poprzednich punktach, powinno się dzielić na kolejne etapy wykonane na podstawie jednej dokumentacji. Dzięki temu zainwestowanie posiadać będzie spójną stylistykę i myśl przewodnią.

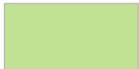
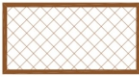
10 SPIS TREŚCI RYSUNKÓW

Treść rysunku	Nazwa	Skala	Nr rys
ARCHITEKTURA:			
Legenda, rozplanowanie arkuszy	093-C-00-R01	-	A0
Projekt zagospodarowania terenu - arkusz 1	093-C-01-R01	1:1000	A1
Projekt zagospodarowania terenu - arkusz 2	093-C-02-R01	1:1000	A2
Projekt zagospodarowania terenu - arkusz 3	093-C-03-R01	1:1000	A3
Projekt zagospodarowania terenu - arkusz 4	093-C-04-R01	1:1000	A4

ROZMIESZCZENIE ARKUSZY

LEGENDA

	ZIELEŃ FORMALNA (WYSOKI STANDARD ZAŁOŻEŃ ZIELENI)
	ZIELEŃ PÓLFORMALNA
	ZIELEŃ NATURALNA
	OBSZARY O SPRECYZOWANEJ FUNKCJI UŻYTKOWEJ
	KOMUNIKACJA SAMOCHODOWA - NAWIERZCHNIA ASFALTOWA
	CIĄGI PIESZE - NAWIERZCHNIA UTWARDZONA
	ŚCIEŻKI ROWEROWE - NAWIERZCHNIA UTWARDZONA
	ŚCIEŻKA ZDROWIA - NAWIERZCHNIA GRUNTOWA
	STREFA BIOLOGICZNIE WAŻNA
	OBSZARY PROBLEMOWE
	FUNKCJE NIE ZWIĄZANE Z PROGRAMEM PRZESTRZENNYM PARKU
 	STACJE ŚCIEŻKI ZDROWIA

Format A4 pionowo

Inwestycja:

Rewitalizacja Parku Chrobrego
w Łęborku

Inwestor:

Gmina Miasto Łębork
ul. Armii Krajowej 14
84-300 Łębork

Jednostka projektowa:

SZPILEWICZ
ARCHITEKCI
Kębłowo Nowowiejskie 35
84-351 Nowa Wieś Łęborska
www.szpilewicz.pl

Projektant:	Nr upr.:	Podpis:
mgr inż. arch. Maciej Szpilewicz	460/POKK/2011	
Opracowanie		
mgr inż. arch. Marek Hogiel		
mgr inż. arch. Małgorzata Chmaj		

Tytuł rysunku:

Legenda
rozplanowanie arkuszy

Faza: Projekt koncepcyjny

Branża: Architektura

Data:	Rewizja:	Skala:	Tom:
12.2014			

Numer arkusza:	Numer rysunku:
093-C-00-R01	A0

Investycja:
Rewitalizacja Parku Chrobrego
w Lęborku

Investor:
Gmina Miasto Lębork
ul. Armii Krajowej 14
84-300 Lębork

Jednostka projektowa:
**SZPILEWICZ
ARCHITEKCI**
Kędlowo Nowowiejskie 35
84-351 Nowa Wieś Lęborska
www.szpilewicz.pl

Projektant:	Nr upr.:	Podpis:
mgr inż. arch. Maciej Szpilewicz	466/P00K/2011	
Opracowanie:		
mgr inż. arch. Marek Hogiel		
mgr inż. arch. Małgorzata Chmaj		

Tytuł rysunku:
Projekt zagospodarowania terenu
arkusz 1

Faza:	Projekt koncepcyjny		
Branża:	Architektura		
Data:	Rewizja:	Skala:	Tom:
12.2014		1:1000	
Numer arkusza:			Numer rysunku:
093-C-01-R01			A1

Format A2 poziomo

inwestycja:

Rewitalizacja Parku Chrobrego
w Lęborku

inwestor:

Gmina Miasto Lębork
ul. Armii Krajowej 14
84-300 Lębork

Jednostka projektowa:

SZPILEWICZ
ARCHITEKCI
Kędlowo Nowowiejskie 35
84-351 Nowa Wieś Lęborska
www.szpilewicz.pl

Projektant:

Nr upr.:

Podpis:

mgr inż. arch. Maciej Szpilewicz

460/P00K/2011

Opracowanie

mgr inż. arch. Marek Hogiel

mgr inż. arch. Małgorzata Chmaj

Tytuł rysunku:

Projekt zagospodarowania terenu
arkusz 2

Faza:

Branża:

Projekt koncepcyjny

Architektura

Data:

Rewizja:

Skala:

Tom:

12.2014

1:1000

Numer arkusza:

Numer rysunku:

093-C-02-R01

A2

Inwestycja: Rewitalizacja Parku Chrobrego w Lęborku			
Inwestor: Gmina Miasto Lębork ul. Armii Krajowej 14 84-300 Lębork			
Jednostka projektowa: SZPILEWICZ ARCHITEKI Kędlowo Nowowiejskie 35 84-351 Nowa Wieś Lęborska www.szpilewicz.pl			
Projektant:	Nr upr.:		Podpis:
mgr inż. arch. Maciej Szpilewicz	460/P000K/2011		
Opracowanie			
mgr inż. arch. Marek Hogiel			
mgr inż. arch. Małgorzata Chmaj			
Tytuł rysunku: Projekt zagospodarowania terenu arkusz 3			
Faza: Projekt koncepcyjny			
Branża: Architektura			
Data:	Rewizja:	Skala:	Tom:
12.2014		1:1000	
Numer arkusza:			Numer rysunku:
093-C-03-R01			A3

Format A2 poziomo

Inwestycja:			
Rewitalizacja Parku Chrobrego w Lęborku			
Inwestor:			
Gmina Miasto Lębork ul. Armii Krajowej 14 84-300 Lębork			
Jednostka projektowa:			
SZPILEWICZ ARCHITEKCI Kędlowo Nowowiejskie 35 84-351 Nowa Wieś Lęborska www.szpilewicz.pl			
Projektant:		Nr upr.:	Podpis:
mgr inż. arch. Maciej Szpilewicz		460/P000K/2011	
Opracowanie			
mgr inż. arch. Marek Hogiel			
mgr inż. arch. Małgorzata Chmaj			
Tytuł rysunku:			
Projekt zagospodarowania terenu arkusz 4			
Faza: Projekt koncepcyjny			
Branża: Architektura			
Data:	Rewizja:	Skala:	Tom:
12.2014		1:1000	
Numer arkusza:		Numer rysunku:	
093-C-04-R01		A4	